

FASTSTÄLLD
AV FINANSRÅDET 27.3.2026

Svenska litteratursällskapets placeringspolitik

1. Syfte och utgångspunkt

Den förmögenhet som står under förvaltning har tillkommit för att existera i all framtid. Ansvaret gentemot donatorerna förutsätter att förmögenhetens realvärde på lång sikt bevaras för kommande generationer. SLS placeringspolitik har som utgångspunkt ett långsiktigt perspektiv där placeringshorisonten sträcker sig över konjunkturcykler.

2. Mål

Målet är att genom en hållbar placeringsstrategi uppnå en totalavkastning som motsvarar avkastningskravet och därmed trygga förmögenhetens realvärde samt möjliggöra att de använda medlens köpkraft ökar över tid.

3. Medelsanvändning

Finansrådet fastställer årligen medel disponibla för finansiering av verksamhet och utdelning. En på lång sikt hållbar årlig medelsanvändning bedöms vara 3–4 % av placeringstillgångarnas marknadsvärde (beräknat som förmögenhetens medelvärde över en rullande treårsperiod). Medel disponibla för användning utgörs av placeringarnas direktavkastning och ackumulerade direktavkastnings- och värdeförändringsreserver.

3.1. Direktavkastning

Utdelning från aktier, ränteinstrument, placeringsfonder och motsvarande placeringsstrukturer samt hyresnetto betraktas som direktavkastning. Som direktavkastning betraktas även utfall från placeringar i private equity efter reserveringar för bevarande av kapitalets realvärde. Den årliga direktavkastningen utgör investerings- och finansieringsverksamhetens överskott och stöder likviditetsbehovet för verksamhet och utdelning.

4. Avkastningskrav

På lång sikt eftersträvas en totalavkastning som överstiger avkastningen på en diversifierad portfölj bestående till 75 % av aktieplaceringar och 25 % av ränteplaceringar. Som referensindex används en kombination av Världsindex (MSCI World AC EUR TNR, 50%), Helsingforsbörsen (OMXH, 25 %) och statsobligationsindex för euro-området (ICE BofAML Euro Government TR EUR, 25%).

5. Strategi

Syftet, målen, medelsanvändningen och avkastningskravet styr valet av långsiktig portföljstruktur. Aktier är det tillgångsslag som historiskt sett uppvisat den högsta totalavkastningen på lång sikt. Aktieplaceringar erbjuder även på lång sikt ett gott skydd mot inflation. *Aktieplaceringar* är SLS huvudplaceringsform medan *ränteplaceringar* samt *fastighets- och infrastrukturplaceringar* är kompletterande placeringsformer som bidrar till att utjämna variationer i både direkt- och totalavkastning. Inom respektive tillgångsslag eftersträvas placeringar som förväntas ha en god riskjusterad avkastning med beaktande av en tillräcklig diversifiering.

Vid bedömning av placeringsobjekt beaktas hållbarhetsfaktorer relaterade till miljö, samhällsansvar och god förvaltningssed. Bolag som agerar ansvarsfullt möter färre risker i sin verksamhet och är mer framgångsrika på sikt. Hållbarhet är en del av placeringsverksamhetens riskhantering. *SLS Principer för hållbar placering* beskriver hur hållbarhet beaktas i placeringsverksamheten.

5.1. Aktier och aktierelaterade instrument

5.1.1. Direktägda aktier

Direktägda aktier innehas i huvudsak i finska och svenska börsnoterade bolag. Tyngdpunkten ligger på kapitalstarka och stabila kvalitetsbolag med internationell verksamhet, vars långsiktiga lönsamhetsutsikter bedöms vara goda. Bolagens antal begränsas med avsikt att möjliggöra en effektiv och kontinuerlig uppföljning. Enskilda aktiers likviditet och bolags marknadsvärde ska tillåta en till storleken ändamålsenlig placering.

5.1.2. Private equity

Till private equity räknas placeringsstrategier inom buyout, venture capital och growth capital. Placeringar kan göras genom förbindelser till specialplaceringsfonder, vinstandelslån och motsvarande placeringsstrukturer. Placeringar i private equity är illikvida men förväntas ha en högre totalavkastning än börsnoterade aktier. Placeringarna diversifieras avseende marknad, strategi, placeringstidpunkt och förvaltare.

5.1.3. Aktiefonder och övriga aktierelaterade instrument

Placeringar i aktiefonder och övriga aktierelaterade instrument (ETF, strukturerade aktieobligationer, certifikat och motsvarande strukturer) görs i syfte att förbättra riskspridningen samt totalavkastningspotentialen i placeringsportföljen. Transparens och kostnadseffektivitet är kriterier av avgörande betydelse vid val av placeringsinstrument.

5.2. Fastighets- och infrastrukturplaceringar

Fastighetsplaceringar förbättrar stabiliteten i direkt- och totalavkastning. Placeringar görs i huvudsak indirekt i fastighetsfonder och motsvarande placeringsstrukturer. Direkta fastighetsplaceringar görs endast i Finland och innefattar fastigheter samt aktier i bostads- och fastighetsaktiebolag. I förmögenheten ingår även fastighetsinnehav som är av allmännyttig natur och som inte förväntas bidra till direkt- och totalavkastning.

Infrastrukturplaceringar är ett komplement till fastighetsplaceringar. Placeringar kan göras genom förbindelser till specialplaceringsfonder, vinstandelslån och motsvarande placeringsstrukturer. Placeringar i infrastruktur är illikvida och förväntas ha en högre totalavkastning än direkta placeringar i fastigheter. Placeringarna diversifieras avseende marknad, strategi, placeringstidpunkt och förvaltare.

5.3. Ränteplaceringar

Ränteplaceringarna är både en aktivt förvaltat likviditetsreserv och en kompletterande placeringsform. Såsom ränteplaceringar beaktas bankkonton, depositioner, företagscertifikat, masskuldebrev, kapitallån, räntefonder, absolutavkastande fonder samt andra instrument med fast eller rörlig ränta inklusive konvertibler, strukturerade ränteobligationer och private credit-strukturer.

6. Risker och hantering av risker

Placeringsverksamhetens risker betraktas mot bakgrund av uppställda mål gällande avkastning och bevarande av kapitalets långsiktiga realvärde. Inom respektive tillgångsslag eftersträvas tillräcklig diversifiering för att minska beroendet av enskilda placeringar och förvaltare.

I det följande indelas risker med relevans för SLS utgående från hur risker då de realiserar påverkar utfallet av uppställda mål samt hur SLS hanterar dessa risker. Totalavkastningsrisken uppdelas här i värdeförändringsrisk (inklusive valutarisk) och direktavkastningsrisk. Andra väsentliga risker som beaktas är likviditetsrisk, motpartsrisk, kreditrisk och risker förknippade med hållbarhet.

6.1. Värdeförändringsrisk

Förmögenhetens värdeförändringsrisk kan mätas genom portföljens volatilitet. Volatilitet i värdet på förmögenheten tolereras för att nå ställt avkastningskrav med hänsyn till det långsiktiga placeringsperspektivet. Utvecklingen av portföljens risk mätt med volatilitet följs fortgående upp och jämförs med marknaden i syfte att identifiera enskilda riskkoncentrationer och väsentliga avvikelser från marknadens rörelser. För en långsiktigt förvaltat placeringsportfölj representerar volatilitet en

kortsiktig riskmätare. En på lång sikt mer relevant riskmätare är sannolikheten för att i relativa eller absoluta termer förlora kapital.

Värdeförändringsrisken relateras till de värdeförändringsreserver som genom åren skapats och ackumulerats i värderingsfonder inom det egna kapitalet. Till värderingsfonder överförs realiserade vinster och förluster från placeringar. Mot värderingsfonder görs även nedskrivningar föranledda av nedgångar i marknadsvärden. Då värderingsfondernas storlek i förhållande till placeringarnas värdeförändringsrisker bedöms vara tillräcklig används värderingsfondernas kapital för uppskrivning av de gemensamt förvaldade fondernas kapitalvärde och därigenom förkovra fondkapitalet och öka den kalkylmässiga avkastningen. Medel ur värderingsfond kan tas i anspråk i det fall direktavkastningen och ackumulerade direktavkastningsreserver inte bedöms vara tillräckliga för att täcka behovet för medelsanvändningen. Detta behov kan uppstå till exempel av konjunkturvariationer eller på grund av allokeringar till placeringsobjekt vars avkastning huvudsakligen utgörs av värdestegring eller helt saknar direktavkastning.

6.2. Direktavkastningsrisk

Direktavkastningen är utsatt för risker som sammanhänger med bland annat konjunktur- marknads- och bolagsspecifika faktorer. Risker hanteras genom ackumulerade direktavkastningsreserver, med vilka variationer i direktavkastning kan överbyggas. Överskott och reserver som har ackumulerats i direktavkastningsreserver kan disponeras på förslag av finansrådet. Strävan är att inom det egna kapitalet upprätthålla direktavkastningsreserver som motsvarar det planerade utdelnings- och verksamhetsfinansieringsbehovet för 1–2 år.

6.3. Likviditetsrisk

Medelsanvändningen, direktavkastningsrisken, värdeförändringsrisken och hanteringen av ojämna kapitalkallelser till private equity och motsvarande strukturer kräver en tillräcklig likviditet på kort sikt. På längre sikt är premiet i illikvida placeringar en källa till tilläggsavkastning.

6.4. Kredit- och motpartsrisk

För att begränsa kredit- och motpartsrisken görs placeringar i ett tillräckligt antal bolag och branscher. Vid förvaltning av ränteportföljen beaktas utöver av finansrådet halvårsvis fastställda riktlinjer för omplaceringar även särskilt fastställda limiter för emittenter och riskklasser.

6.5. Risker förknippade med hållbarhet

Risker som är förknippade med hållbarhet kan få konsekvenser för förmögenhetens avkastning och SLS anseende. Riskerna kan gälla exempelvis incidenter och normöverträdelser i enskilda bolag eller systematiska risker som klimatförändringen och dess påverkan på placeringar. Dessa risker hanteras genom att beakta hållbarhetsfaktorer i placeringsprocessen och vid val av externa kapitalförvaltare.

7. Uppföljning

Uppföljning av placeringsverksamheten sker kontinuerligt genom rapportering i samband med finansrådets möten. Omplaceringar sker fortgående inom ramen för fastslagna fullmakter. Uppföljningen omfattar detaljerad rapportering av portföljstruktur, förmögenhetens utveckling, placeringsportföljens direktavkastning och risk samt placeringsportföljens utveckling ur ett hållbarhetsperspektiv.